

הנושא: דף פ"ש

קהל היעד: ילדי יסודי ממ"ד

כתובת המחבר

Rosenberg.ye@gmail.com

עורך: ר

שולחן שבת שלנו

מה נלמד מפרשת השבוע - פרשת וירא

זה היה יום נורא. רק אתמול עברנו דירה, והיום הגעתי לבית ספר החדש בשבילי. המורה הציגה אותי בפני התלמידים, והם פתחו בקריאות "בוז, לא רוצים תלמידים חדשים". בחיים שלי לא חשבתי שכך יקבלו אותי בבית ספר שהוא חדש בשבילי. המורה השתיקה את התלמידים, אך לי זה כבר לא שינה כלום. אני קפצתי מהכסא, ורצתי לחדר המנהלת, וביקשתי להתקשר הביתה, תוך כדי שאני בוכה. המנהלת שאלה אותי מה קרה. ואני סיפרתי לה מה התלמידים עשו לי. היא ביקשה שאחזור איתה לכיתה. הסכמתי, אבל זו הייתה טעות. טעות לא נעימה. ברגע שנכנסנו, התלמידים צעקו "בוז, לא רוצים תלמידים חדשים!". המנהלת השתיקה את כולם, אבל לא נזפה בהם כלל. אני הופתעתי, אף לא מילה אחת להגיד להם שהם לא בסדר?! אני כמובן לא נשארתי בכיתה, המנהלת נתנה לי אפשרות להתקשר הביתה, היא אמרה לי ולהורי כי בע"ה מחר או בימים הקרובים הכל ישתנה בע"ה, ואני קיבלתי אישור לחזור הביתה. למחרת, פשוט לא הסכמתי ללכת לבית הספר "הם לא יודעים להתנהג, הם שונאים אותי, למרות שהם בכלל לא מכירים אותי, זו כיתה גרועה. חוץ מזה, למה המנהלת נותנת לי ללכת הביתה, והילדים שהם לא בסדר נשארים? למי מגיע עונש, לי או להם?" שאלתי את אמא שניסתה לשכנע אותי ללכת לבית הספר. כאשר אמא הבינה כי קשה לשכנע אותי בהגיון, כי אני מאוד פגוע וכועס, היא פשוט הודיעה לי כי אני חייב ללכת, גם אם אני לא רוצה עצוב וכעוס הלכתי לבית הספר. לא התקרבתי לכיתה. ישבתי במגרש בצד ובכיתי. לפתע ניגש אלי ילד, ילד שאני זוכר אותו מהכיתה שלי. הוא שאל אותי למה אני בוכה. שאלתי "אתה לא ראית מה עשו לי אתמול בכיתה? למה שארצה להיכנס לכיתה היום, כדי שגם היום יצחקו עליי??? ואיזה מנהלת יש לכם, היא אפילו לא אמרה לאף אחד מהילדים כלום. אני הלכתי הביתה, כאילו לי מגיע עונש, ולא הילדים שצעקו עלי". "קוראים לי אורי", הוא אמר. "המנהלת ביקשה ממני ועוד ילד אחד להגיע אליה בהפסקה. לא ידענו למה, הרי דווקא אנחנו לא צעקנו עליך. אבל באנו. בחדר שלה היא שאלה אותנו האם זה יפה מה שעשו לך? ואנחנו כמובן אמרנו שלא, ולא כך מקבלים ילד חדש. היא שאלה אותנו אם אנחנו, כן רק שנינו מוכנים לעזור לך להיקלט בכיתה. אנחנו הסכמנו". הוסיף ואמר אורי. "אבל אתם רק שניים. בכיתה יש עוד שלושים ילדים?" שאלתי. "בו לכיתה. אני בטוח שבהתחלה לא יהיה קל. בהתחלה יהיו עוד ילדים שיצחקו עליך. אל תפגע, זה יעבור, בסוף הכל יסתדר בע"ה" אמר אורי. כאשר נכנסתי לכיתה יחד עם אורי, הוא מיד ניגש לאחד הילדים שצעק אתמול. ביקש יפה שלא יצעק. להפתעתי, הילד אכן לא צעק. אורי ראה קבוצת ילדים משחקים יחד. הוא ביקש לצרף את שנינו. התחלתי לשחק איתם, ומאוד הצלחתי. הם הופתעו, וכל אחד

בדרכי המידות

"לחפש זכות".

"למצוא את הטוב שבכל אחד".

הוא כזה נורא. פשוט מגעיל, איך אפשר לאהוב ילד כזה! ילד שנותן כל הזמן מכות לילדים אחרים, צועק על כולם, לוקח לכולם את המשחקים שהם משחקים בהם. מפריע כל פעם שהוא רק יכול לכל אחד או קבוצה שמשחקים. בכיתה איננו לומד, שיעורי בית איננו עושה. כאשר הוא נרדם באמצע השיעור, כולנו שמחים. לפחות יש לנו שקט". אז אפשר לאהוב ילד כזה? אף לא פעם אחת הסכמתי ללכת אליו הביתה. אף אחד מהכיתה לא רצה לבקר אותו. כולם שנאו אותו, התרחקו ממנו, עד ש... יום אחד עברתי ליד הבית שלו, כן של חיים, הילד הרע הזה. לפתע שמעתי אותו צועק, צועק מכאבים. החלטתי להתקרב לחלון מה שראיתי היה נורא. חיים היה במרכז החדר. מסביבו 4 אחים קטנים בוכים. אבא עומד עם שוט ונותן לחיים מכות, כי הוא לא הספיק להלביש את הילדים, לתת להם אוכל, לסדר את הבית, לשטוף את הכלים, ולקנות דברים במכולת. אבל איך אפשר להספיק הכל? חיים בסך הכל ילד? אני, כאשר אני מוריד כלים מהשולחן,

חידה בחג.

חידון על פרשת השבוע

- דבר מעט, ועשה הרבה" – מי עשה זאת? (י"ח) · (8-4)
- עומד גם מעל וגם מתחת. כיצד? (י"ח 8)
- טובים = הרבה רעים. איך יודעים זאת? (י"ח 24) 50
- מי הציע לאורחים ללכת לישון מלוכלכים? (י"ט 2)
- איך יודעים שחגגו את חג הפסח, עוד לפני שבני ישראל היו במצרים? (י"ט 3)
- אחותי שהיא גם אשתי. מי אנחנו? (כ' 12)
- ילד קטן עם קול של נער בוגר. מי הוא? (כ"א 16-17)

שבת שלום!

בהצלחה

שבת שלום וחג שמח!

למשפחת ביה"ס ניר עציון!

הודעות

ביום

וחיים? עושה

שוט

לכיתה,

תו, ישנת

ערב והיום

ראשו,